

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ;
Pagina Web: <http://asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro>

IULIE 2016

Evangelhia după Matei 5:16

“Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.”

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în multe din aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand: Trebuie să cinștim creștinii persecutați

Un scriitor comunist sovietic pe nume Shamarov a publicat în 1968 la Editura Sovietică numită Znanie ("Informația") o carte-studiu asupra bisericii subterane a rușilor creștini intitulată "Nu li se poate pune botniță cu nici un chip!" Cum erau descriși acești creștini după 50 de ani de intense persecuții? Sub comunism milioane de creștini au fost închiși, torturați, și mulți uciși. Cu excepția câtorva biserici deschise de propaganda din marile orașe, 90% dintre biserici au fost închise sau dărâmate. Creștinii au fost chiar și închiși în ospicii, declarați nebuni și injectați cu forța cu droguri. După o astfel de persecuție intensă te-ai fi așteptat ca biserica să dispară,

Comunistul Shamarov a scris: "Predicatorii, cei care transmiteau activ religia în toate formele ei –cei din biserici (tradiționale) sau ai cultelor (mai mici), nu râdeau și nu glumeau. Ei acționau. Munciau zi și noapte. Predicau oriunde, în stații de autobuz sau tramvai sau în secțiile spitalelor. Căutau noi membri pentru întrunirile lor religioase. Căutau peste tot. Chiar pe stradă abordau o persoană dacă o vedeau cu o față tristă, supărată. Abordau un tânăr care trecuse printr-o problemă sau tragedie personală!" Dragi creștini din vest, ați văzut des în lumea liberă un preot sau predicator stând într-o stație de autobuz sau oprind oameni pe stradă, studiindu-le expresia feței pentru a-și da seama dacă sunt abordabili pentru mesajul Evangheliei și astfel să înceapă o conversație? Care pastor din vest este dispus să învețe de la biserica persecutată?

Pentru a imita îndrăzneala acestor creștini ar trebui să facem asta zi și noapte. Este un obicei înrădăcinat să te odihnești după muncă. Dar scriitorul continuă "pastorii clandestini par a se odihni doar când ajung în ceruri." În biserica subterană nu doar pastori sunt activi. Astfel, cartea comunistă continuă: "Credința fără fapte, care să permit realizarea scopului, este moartă! Aceasta este ceea ce mulți dintre predicatorii cultelor le sugerează enoriașilor lor. Ei îi învață că singurul mod de a-L mulțumi pe Dumnezeu și de a-L slăvi este de a aduce noi credincioși în congregația lor. Astfel de pescari de oameni se străduiesc să-i câștige pe toți cei din jurul lor." Te-a învățat pastorul din biserica ta să câștigi suflete pentru Hristos? Nu ți-ar plăcea să înveți să câștigi suflete de la astfel de creștini persecutați care au riscat închisoarea și chiar să fie lipsiți de copii lor pentru a răspândi Cuvântul lui Dumnezeu? Ai câștigat tineri din jurul tău pentru Hristos?

Ascultați cum sunt descriși acești creștini persecutați făcând asta. Comunistul Shamarov scrie: "Se apropie tăcuți de acest băiat sau fată pentru a-i alina, a le arăta empatia lor, a turna ulei liniștitor în sufletul lor, chiar oferindu-le ajutor financiar." Acești creștini persecutați câștigau foarte puțin. Totuși găseau resurse să ajute oamenii în nevoie. Când întâlnim oameni necunoscuți pe stradă, putem noi, creștini liberi, putem arăta empatie în sentimente și fapte necunoscuților, chiar dacă credem că au fost creați după chipul lui Dumnezeu? Această editură comunistă explică modul în care acești creștini din biserica subterană nu ar fi pierdut o astfel de ocazie. Autorul communist continuă: "Când apar nou veniți în biserica lor sunt înconjurați de atenția generală a tuturor.... li se oferă cele mai bune locuri, li se răspunde la întrebări, sunt învățați alfabetul credinței." Cine a stat lângă tine duminică trecută? Ai fost atent la cel din rând cu tine? Ești sigur că nu era un nou venit ori poate are nevoie de ajutor? Cartea comunistă afirmă, "Creștinii îi îndeamna pe credincioși să devină asistenți medicali. De exemplu o soră creștină era angajată într-un spital TBC. Ea informa biserica despre pacienții care nu aveau familie, care erau vizitați rar sau deloc. Creștinii vizitează astfel de persoane." Autorul communist îi acuză pe creștini "că nu pierd nici o ocazie să prindă un suflet. Ei fac tot posibilul să inoculeze credința creștină în proprii copii sau în vecinii lor." Ce cuvinte incredibile de apreciere pentru creștinii persecutați din partea unui persecutor! Tu ți-ai ales profesia astfel încât să fii cât mai util în a-L servi pe Domnul? Ești preocupat de salvarea celor care lucrează pentru tine sau a celor din jurul tău?

Când Domnul Iisus era pe cruce, preoții acelor timpuri nu I-au oferit respect, dar au oferit respectul lor unui bandit! Ei nu L-au recunoscut pe Iisus ca pe adevăratul Rege al Evreilor. Dacă creștinii de azi din vest nu onorează creștinii persecutați, își ratează chemarea!

Inchisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane .

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele în care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar pentru decor, neîncălzită în iernile friguroase.

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava.

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand : Căsuța Poștală 12, OP 74 București, 062580, România

Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ;

Pagina Web: <http://asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro>

“Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

**Creștini ajutați cu darurile voastre
Din interiorul fostei Uniuni Sovietice
Povestea unui contrabandist de Biblii!**

Creștinul baptist Vasile Tașca împreună cu soția Eugenia
Datorită contrabandei cu Cuvântul Lui Dumnezeu, fratele Tașca
a îndurat trei ani de pușcărie comunistă sovietică

Fratele Vasile Tașca descrie cum a participat la contrabanda cu Biblii în interiorul fostei Uniuni Sovietice. Tipărirea Bibliilor a fost finanțată și asigurată din fonduri de la credincioșii din lumea liberă.

(vedeți în continuare)

Un fragment din cuvântul fratelui Vasile Tașca la “Biserica Izvorul Vieții”, în Chișinău, Republica Moldova

Cel mai bun moment pentru orice introducere clandestină de literatură creștină era în preajma sărbătorilor sovietice. În acele momente poliția locală rusă era preocupată mai mult de festivități, neglijând astfel persecutarea obișnuită a creștinilor. Un exemplu este cum, în timpul celei mai importante sărbătoriri a revoluției sovietice din 7 noiembrie 1977, un camion ascunzând o mare cantitate de literatură creștină a sosit din Finlanda pe teritoriul Uniunii Sovietice și a fost descărcat cu succes, în secret, într-o pădure izolată din apropierea orașului ucrainian Poltava. Am fost binecuvântat să pot ține pentru prima dată o Biblie completă în mână. Un al doilea transport a sosit în iunie 1978. Al treilea a venit pe 7 noiembrie 1979 (din nou, de aniversarea revoluției din 1917) și, în final, am participat la o a 4-a astfel de operațiune de contrabandă cu Biblii pe 22 iunie 1980. Transportul din ultima tentativă de contrabandă a avut loc când torța olimpică tocmai trecea, venind din Grecia spre Moscova, prin Republica Socialistă Sovietică Moldova (acum această fostă țară a Uniunii Sovietice fiind Republica Moldova - o țară independentă.)

Ne întâlneam întotdeauna cu frații finlandezi care conduceau camioanele în timpul nopții. Precum am spus mai sus, camionul cu Biblii a ajuns pe teritoriul Republicii Socialiste Sovietice Moldova pe 21 iunie 1980, noaptea la ora 3. Am reîncărcat Bibliile în cinci camioane mai mici. Doar în camionul pe care îl conduceam eu, aveam 5.500 Biblii în rusește și chiar Biblii în germană (un număr mare de populație germană trăia la acea vreme în partea de sud a Rusiei.) Deasemeni erau alte tipuri de literatură creștină ca povești biblice pentru copii și broșuri.

Caroseria camionului arăta ca o cutie mare de metal avînd o fereastră pe una din părți peste care atârnasem o bucată de prelată. Imediat în spatele ferestrei încărcasem câteva bârne grele de lemn. În documentele pentru încărcătura camionului era trecut, “lemn pentru construcții.” Șoferii și cei care ajutau din cele cinci camioane erau frații creștini Vasile Tașca (adică eu) Nicolae Bucalov, Vladimir Serbina, Ion Buzulan, Illie Mârza și Ion Tașca. Am pornit spre Chișinău (capitala Republicii Socialiste Sovietice Moldova.) Primul camion era al lui Vladimir Serbina care a ajuns fără incidente.

Camioanele erau la 15 minute unul de altul. Când ieșeam din satul Săuceni, o mașină de poliție a oprit și a lăsat să treacă a doua, a patra și a cincea mașină Al treilea camion, condus de mine nu a așteptat ca mașina de poliție să se apropie și am încercat să fug. Poliția comunistă a lăsat celelalte mașini neverificate, au pornit după mine și am fost oprit chiar la intrarea în capitală.

Am fost arestat și interogat de un ofițer de poliție secretă pe nume Vladimir Țurcan. Acum, după căderea comunismului în Moldova, a devenit fondatorul unui partid "democratic" numit Moldova Unită. El și ceilalți din poliția secretă comunistă au dat foc unei părți din Bibliile pe care am încercat să le aducem prin contrabandă.

Interogatoriul a constat în ore și ore de întrebări puse în feluri diferite și a durat 10 luni. S-a întâmplat ca, nu cu mult înainte să fiu arestat, câțiva alți frați creștini au fost arestați și bătuți atât de rău încât au murit în închisoare. Aceasta a creat un val de publicitate negativă în exteriorul Uniunii Sovietice. Astfel, chiar înainte de arestarea mea se dăduse o lege nouă prin care i se interziceze poliției sovietice, cel puțin pentru un timp, să bată prizonierii, astfel că am scăpat de bătaie pe parcursul interogatoriilor. Am fost plasat singur într-o celulă dar după un timp am ajuns în aceeași celulă cu un delicvent de drept comun care era condamnat la închisoare pentru a 8-a oară. El mi-a relatat admirația pe care o avea pentru mulții creștini pe care îi întâlnise de-a lungul anilor petrecuți în închisorile sovietice. Deasemeni m-a învățat toate șiretlicurile anchetatorilor, cum să răspund întrebărilor mai grele, permițându-mi să rămân neclintit în credința mea. După 10 luni de interogatorii, am fost condamnat la 3 ani de închisoare. Un alt creștin pe care îl cunoșteam, Ion Oselsi, a fost condamnat în același timp la 5 ani de închisoare comunistă pentru că a oficiat în biserica subterană (clandestină) un botez și două căsătorii.

În închisoarea sovietică din Cahul unde am fost închis, cineva a putut în mod surprinzător să strecoare un Nou Testament din care am putut citi pentru scurte perioade de timp. Odată pe săptămână, prizonierii erau obligați de guvern să citească ziarul sovietic local "Moldova Sovietică" În el, un scriitor sovietic, E. Andreev (cel mai probabil, un pseudonim) a început o serie de articole anti-creștine sub titlul general: "Instigatorii". Primul său articol care a apărut pe 6 iunie 1981, cu subtitlul "Călătorind în noapte" descria activitatea mea de contrabandist de Biblii.

Tovarășii mei de închisoare care nu aveau nici o idee cine sunt, comentau despre ce pedeapsă aspră îl aștepta pe contrabandist, fără să știe că eu sunt personajul principal din acel articol. Un al treilea și un al patrulea articol despre grupul nostru de traficanți creștini de Biblii ne numea "un mic grup de trădători, fanatici religioși care distrug viețile atâtor oameni" iar mai departe îi critica pe credincioși.

Pe când eram în închisoare, mi s-a permis să primesc vizita sorei mele. Ea a sosit împreună cu o credincioasă prietenă pe nume Eugenia. Eugenia m-a văzut în ținuta de închisoare și tuns la chelie! Cu toate că fizic, nu am putut s-o impresionez, după ieșirea din închisorile sovietice nu i-a fost frică să-mi devină soție și Dumnezeu ne-a dăruit șase copii. În munca noastră de traficanți de Biblii am putut vedea cum Dumnezeu a acoperit ochii persecutorilor noștri. Așa s-a întâmplat că unul dintre camioanele care sosea încărcat cu Biblii a trecut prin dificultăți neașteptate. Astfel, pe când încerca să treacă pe sub un pod care era prea jos, camionul a rămas blocat. Camionul nu putea înainta pentru ca era pe o panta înclinată. Fără să cunoască încărcătura camionului, poliția sovietică locală a lucrat la dezumflarea cauciucurilor pentru a micșora înălțimea camionului până când a putut să treacă pe sub pod. În al doilea rând au făcut rost de un tractor pentru a putea trage

camionul pe panta abruptă. Un frate de-al nostru Vasile Jomiru din satul Ciuciuleni avea atât de multă literatură biblică în mansarda sa încât podeaua mansardei dădea semne că rezistă cu greu și se va prăbuși în camerele de dedesubt. Poliția sovietică a venit să facă o percheziție. După ce au scotocit întreaga casă fără să găsească nici un fel de literatură creștină interzisă, fratele Jomiru le-a spus că trebuie să se urce pe o scară pentru a cerceta mansarda. Poliției i-a fost prea frică să facă asta și astfel au ratat tonele de literatură creștină care se găsea ascunsă acolo.

Persecuția sovietică a creștinilor a făcut ca numărul acestora să crească în loc să scadă. Astfel, acum după căderea comunismului, mult mai multe biserici evanghelice au putut fi înființate în Chisinau. Ani mai târziu am putut chiar să îl întâlnesc din nou pe fratele Esco, unul dintre frații creștini finlandezi care venea cu camionul în Uniunea Sovietică pentru a face trafic cu Biblii. Am putut să mulțumesc fraților din Finlanda pentru sacrificiul lor, în ciuda atâtor pericole. Continuă să îi sfătui pe tinerii din biserica noastră să înțeleagă cât de prețios este Cuvântul Domnului și cât de prețios este faptul că ne putem bucura de libertatea de a-l putea citi.

Fratele Vasile Tașca, înconjurat de familia iubitoare

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand :
Căsuța Poștală 12, OP 74 București, 062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ; Pagina Web: <http://asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro>
Asociația Creștină Sabina Wurmbrand este o asociație non-profit definitivă prin hotărârea Judecătorei Sectorului VI din 11.12.2015 în dosarul 31699/303/15, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015.

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfeline în România, și pe mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care, datorită mărturiei lor creștine, au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est.